

Katastrofa

23. duben 2026, 3:42:53, Kamčatka

Měřicí přístroj se ozval poprvé. Za chvíli se již otřásala celá výzkumná stanice, co tehdy na Kamčatce stála. Všechno začalo velmi nevinným výbuchem sopky. Jenomže ten odstartoval sérii za sebou jdoucích katastrof po celé planetě. Šlo především o další erupce na zlomech litosférických desek a ve vulkanicky činných oblastech. Nikdo to nedokázal zcela vysvětlit. Přímořské oblasti byly zasaženy vlnami tsunami, mnoho míst postihla rozsáhlá zemětřesení.

Japonsko, Indie, Jižní Evropa a Indonésie - z celého světa přicházely zprávy o pohromách obrovských měřítek. V důsledku toho došlo k řadě klimatických, geologických, ale hlavně geografických změn. Severní a Jižní Amerikase od sebe oddělily, mezi Evropou a Afrikou je nyní ohromná plocha oceánu navíc. Dodnes je mnoho míst světa zahaleno oblaky prachu, kvůli kterým jsou zcela nevhodná pro znovu obydlení, či se změnila v rozlehlá lávová pole.

Aby nedělala problémy jen příroda, museli se lidé, jak jinak, přidat také. Severní Korea se nezdržovala zjišťováním podrobnějších informací a všechny události označila za cílený útok USA. Nejspíše při pokusu o nastolení míru vystřelili jednu ze svých jaderných raket směrem New York. Avšak kvůli chybě ve výpočtech, způsobené narušením navigačního systému neustálými otřesy, raketa zasáhla jih Mexika, který je nyní úplně zamořen radiací. Nejhorší následky měly tyto věci na Japonsko, Nový Zéland a Britské ostrovy, které se zcela potopily. Zemřelo 800 milionů lidí. Nikdo netušil, jak dál. Ti, kteří přežili, trpěli nedostatkem jídla, pitné vody a léků. Vládní nařízení se ukázala být zcela neúčinná. Na každém důležitějším území se však nakonec našel někdo, jednotlivci, či skupiny lidí, kdo dokázal vzít moc pevně do svých rukou a tvrdou totalitou přispět ke stabilizaci situace. Demokracie se stala v postkatastrofickém světě nevyhovující. Mnoho států změnilo hranice, další přestaly nadobro existovat. Ne, že by to bylo něco, co běžné lidi příliš zajímalo. Každý chtěl jen jediné - přežít. Bylo mu lhostejné, jak toho dosáhne a součástí kterého státu zrovna je.

Svět po Katastrofě

Trvalo dva roky, než se povedlo stabilizovat situaci, zjistit vzniklé škody a většinou za pomoci armády upevnit vládu v každé zemi.

A pak, ve světě zmítaném nejistotou ohledně původu celé Katastrofy, ve světě, kde byla většina předchozích smluv shledána neplatnou, ve světě, kde moc znamenala vše, vypukla mezi státy druhá studená válka. Vznikly tak tři pomyslné celky - Západ, Východ a Jih.

Západ - Území bývalých Spojených států amerických a Kanady. Veškerá civilizace je soustředěna hlavně na východním pobřeží, protože západní bylo zcela zničeno. Jedná se o nevyspělejší část světa. Západ je jako jediný soběstačný, má nejrozvinutější technologie a díky tomu i značný vojenský náskok oproti Východu.

Východ - Skládá se ze dvou států - z Ruské federace, která v postkatastrofickém chaosu stihla zabrat zbývající obyvatelné oblasti Evropy, a z Číny. Tyto dvě země dokázaly uzavřít prazvláštní druh aliance, díky které, přese všechny kulturní rozdíly, drží navenek dokonale pohromadě a vystupují jako téměř jednotný stát. Proslýchá se však, že Číňané postupně přebrali kontrolu nad ruskou správou a existence dvou oddělených států je pouze teoretická. Východ již tak soběstačný není. Vyskytly se potíže s ropou, kterou je nezbytné složitě dovážet z Afriky. Zároveň čínská území trpí periodicky se opakujícími nedostatky potravin. Mnoho úrodných oblastí na jihovýchodě Asie totiž padlo za oběť Katastrofě a slabá čínská ekonomika se s tím stále ještě nedokázala vypořádat. V těchto časech se ještě více prohloubily rozdíly mezi životem ve městech a na vesnicích. Obyvatelstvo je jasně rozděleno na vrstvy podle bohatství. Movitější lidé žijí v průměrném komfortu, zatímco chudí rolníci mnohdy nemají ani základní potřeby pro přežití. U moci se udrželi komunističtí vůdci a nyní nastolili jakousi „demokracii“, avšak jde jen o pojmenování režimu. V podstatě je u nich stejná, ne-li tvrdší totalita než na Západě.

Jih - Třetí území. Tedy pokud o něm vůbec někdo jako o území chce uvažovat. Jedná se o obyvatelné části Austrálie, Afriky a Jižní Ameriky. Tyto oblasti nemají mnoho společného, často se v nich střídají u moci různé vlády, v některých státech propukla anarchie. Jedinými vyspělejšími státy jsou bývalá Argentina a Austrálie, o níž však není mnoho po světě známo. Politicky souhrnně je Jih nestranný, přestože se některé státy hlásí spíše k Východu a jiné zase k Západu. Ty oblasti Jihu, které vůbec rozvíjejí nějakou zahraniční politiku, obvykle dovážejí suroviny ze Západu. Mnohé Africké státy pak vyvážejí ropu na Východ za směšně nízké ceny.

Rok 2054

Lidstvo se konečně postavilo na nohy. Mezinárodní obchody znovu začínaly prosperovat, nemoci se staly méně hrozivými a bylo založeno mnoho nových rodin. A této probouzející se společnosti byla zasazena další bolestná rána. Druhá Katastrofa. Té první se sice nemohla rovnat, ale stejně na ni nikdo nebyl připraven. Znovu se po celém světě začaly objevovat otřesy půdy, možná jako dozvuk velké Katastrofy. Ty vyvolaly mnoho neštěstí, kterým se nedalo zabránit. Přímořské oblasti byly zasaženy vlnami a větrné podmínky byly nepříznivé po celém světě. Mnoho lidí se pokoušelo přestěhovat do vnitrozemních měst, která však byla již takto přeplněná. Druhá Katastrofa utichla brzy, následky měla menší než první, ale přesto srazila vyděšené lidstvo znovu na kolena. Zjištěno bylo přes 234 000 000 mrtvých.

Současnost

Vláda

Píše se rok 2068 a nacházíme se ve státě Kansas na Západě. Tato oblast je jednou z těch částí Západu, kterých se Katastrofa dotkla nejméně. Po Katastrofě se u moci začaly střídat různé malé strany, žádná ale nikdy dlouho nevydržela.

Pak se však roku 2027 dostala do čela stále se rozrůstající strana SAS (Strana americké solidarity). Některá jejich opatření byla možná tvrdší, ale hlavně díky nim se Kansas začal znovu stavět na nohy.

Až roku 2037 se uskutečnily první organizované volby. Jasně vítězství slavila SAS, ve které všichni viděli zachránce. Státem proběhla vlna protestů hlásajících, že volby byly zmanipulované, avšak lidé, kteří tuto myšlenku veřejně podporovali byli brzy umlčeni.

Strana zavedla mnoho nových zákonů a ustanovení, která měla pomoci udržet pořádek v zemi. SAS dbala na dodržování těchto nařízení velice bedlivě a to pomohlo správnému fungování celého státu.

Volby se nyní konají každý rok, vždy však devadesátiprocentní většinu hlasů získá SAS. Zatím se neobjevila strana, která by SAS chtěla v čele státu nahradit a nikdo si takovou změnu ani nepřeje kromě teroristů, kteří se nedokázali přizpůsobit a své názory dávají najevo velmi nevhodnými způsoby. Nejznatelněji se jim volby povedlo narušit roku 2051, kdy uskutečnili úspěšný atentát na vysoce postaveného politika SAS, jistého pana Canea, právě v průběhu jeho předvolebního projevu.

A jak že se dnes žije? Je sice pravda, že někteří lidé mají pořád panickou hrůzu z přírodních katastrof, ale po dlouhé době se znovu se začíná objevovat zájem o kulturu o zábavu. Televize opět začínají vysílat nově natočené pořady. Divadla ani filmy tolik neprosperují hlavně kvůli zákazu nočního vycházení, to se samozřejmě týká pouze větších měst a není zas tak obtížné zjednat si povolení. Jsou tu ale i další opatření, která vláda musela kvůli bezpečnosti zavést. Na získání řidičského průkazu je potřeba speciální ověření o bezúhonnosti od úřadu. Bylo zakázáno vlastnit zbraň a každý občan je ze zákona musel odevzdat. Vše je ale v naprostém pořádku, protože právě díky těmto opatřením je každý člověk v bezpečí před teroristy. Dokonce se šeptá o tom, že nepohodlní lidé jsou unášeni a zabiti, těmto buřičským řečem snad ale nikdo nevěří. Co je ovšem všeobecně známo je nechť vlády ke kritice, vycházejí pouze noviny schválené vládními úředníky, deníky, které se nechtěly podřídít, byly zrušeny. Co však asi nejvíce rozčiluje dnešní rodiče je nový systém školství. Po absolvování prvního stupně podstoupí děti zkoušky a podle jejich schopností jsou jim nabídnuty další možnosti studia.

Čipy

Někdy kolem roku 2040, kdy si již Strana byla plně jista svou mocí ve státě, začaly se na trhu objevovat čipy. Jedná se o jakási elektronická identifikační zařízení, malé kovové plíšky, které lékaři dokáží vsadit zezadu do krku. Čip se po umístění do těla nositele automaticky přimkne k páteři těsně u míchy, takže je nemožné jej odstranit bez toho, aby to poškodilo zdraví daného člověka. Jeho vsazování je ale operace naprosto bezpečná.

Nejprve si čipy za slušné peníze pořizovali pouze příslušníci nejvyšších vrstev - politici, bankéři, slavné osobnosti. Čipy totiž činily život mnohem pohodlnějším. Daly se využít místo identifikačních průkazů, platebních karet, řidičských průkazů, dokonce se začaly vyrábět typy dveří, které otevřou jen vybraným jedincům právě na základě čipů. Čipem otevíraná auta se stala především mezi zpěváky a filmovými herci obrovským hitem.

Postupně si čipy mohli dovolit i obyčejní lidé, co bylo dříve výsadou několika málo vyvolených se pomalu stávalo něčím naprosto obyčejným. Na čipy se začaly ukládat údaje o dluzích a trestním rejstříku majitelů, což výrazně zvýšilo bezpečnost ve státě.

A jak čas běžel, začalo být opravdu nevýhodné čip nemít. Novorozencům je od roku 2055 vsazován z nařízení státu ihned po narození. Neočipovaní jedinci se nedostanou na úřady, jako návštěvy do věznic, do soudních síní, bank a podobných institucí, protože každá taková budova má u vchodu vždy vestavěný rám, který člověka, který nemůže být identifikován, jednoduše nepustí dovnitř. Je to hlavně kvůli bezpečnosti před teroristy, kteří čipy odmítají.

Před několika lety byl dokonce vydán zákon, že ten, kdo nedokáže potvrdit svou totožnost pomocí čipu, může být kdykoli policií zadržen bez udání důvodu na dobu nezbytně nutnou k prokázání jeho jména a bydliště. Je to totiž nezbytný krok k potírání terorismu.

Postupně si tedy čip nechala vsadit naprostá většina obyvatelstva.

Společnost

Rodina

Krátce po Katastrofě drasticky klesla porodnost. Jen málo lidí chtělo přivést děti do zmateného, zničeného světa. Přes značnou snahu vlády, přes všechny její nemalé příspěvky na děti a daňové úlevy pro rodiče zůstává porodnost znepokojivě nízká.

Rodiny se celkově spíše semkly k sobě, lidé se na sebe více spoléhají. Znovu se stalo vcelku běžným, aby v jednom rodinném domě žily třeba tři generace pospolu. Zčásti je to možná také z praktických důvodů - hned krátce po Katastrofě byl v platnost uveden zákon, že každá budova musí mít vlastní bunkr. Budování takovýchto krytů, třebaže do značné míry dotované státem, nebylo zrovna levnou záležitostí. Nyní si však člověk může být jist tím, že se bude mít kam ukrýt, ať již se nachází kdekoliv - v obchodě, divadle, škole či třeba nemocnici.

Volný čas

Bezprostředně po Katastrofě společenský život utichl. Lidé přestali mít čas na jakékoli radovánky. Nyní však dříve zkrachovalá kina, restaurace, diskotéky, divadla a podobná zařízení začínají opět zvolna prosperovat.

Lidé se však nebaví pouze hudbou, filmy, knihami.

Spotřeba alkoholu (zejména tvrdého) každým rokem stoupá, velmi populární jsou také drogy. Mezi nimi i jedna zcela nová, která se rozšířila po světě kolem roku 2020. Jedná se o extrakt z rostliny pocházející z dálného východu. Zprvu jí užívaly zvláště vyšší vrstvy, brzy se však stala vcelku běžně pěstovanou. Vláda její prodej i držení tvrdě trestá.

Mezi lidmi se této droze říká nejčastěji Sherley - po její nejslavnější oběti, herečce Sherley Whiteové, která zemřela na předávkování ve věku sedmnácti let. Sherley Whiteová se ve svých patnácti stala zářící hvězdou Hollywoodu, avšak svou popularitu zřejmě nedokázala zvládnout. Dnes si již

málokdo vzpomene, jak vůbec vypadala, avšak Sherley, omamná látka, její jmenovkyně, se dostala do všeobecného povědomí. Sherley se požívá nejčastěji ve formě malých pilulek. Způsobuje náhlé přívaly dobré nálady, lidé, na ní závislí říkají, že z tohoto šedivého světa zkrátka dělá přívětivější místo. Hlavní její účinky jsou tedy psychické. Ty obvykle doprovází potíže s koordinací a určitá zkrácenost vnímání - u mnoha lidí tato droga zrychluje a zpřesňuje jeden ze smyslů (nejčastěji zrak) na úkor všech ostatních, které výrazně potlačí.

Náboženství

Náboženství zůstalo po Katastrofě veskrze nezměněno. Celkově však došlo k výraznému nárůstu počtu věřících. Lidé zkrátka potřebují jakousi vyšší moc, ve které mohou hledat oporu ve zmateném světě, jenž je tak rozdílný od toho, který znali. Mnoho křesťanů je toho názoru, že Katastrofa byla Božím dílem, krokem, kterým Bůh ztrestal zkažené lidstvo. Že šlo v podstatě o Apokalypsu.

Papež a Krakow (kam se přesunulo centrum křesťanství po té, co byl Řím při Katastrofě zničen) však tuto myšlenku kategoricky odmítají.

Zdravotnictví

Úroveň zdravotnictví se v posledních letech výrazně zlepšila. Do značné míry je nyní lékařská pomoc placená státem.

Některé dříve smrtelné nemoci již jdou bez problémů léčit. Vědci tvrdí, že pokud projde testy, bude do roka k dispozici i lék proti viru HIV.

Průměrný věk obyvatelstva je čím dál tím vyšší, klesla kojenecká úmrtnost. Přesto však není nic tak růžové, jak by se mohlo zdát. Vzniklo i několik nových nemocí, které vědci ještě ani nestihli plně prozkoumat. Jednou z nejobávanějších a nerozšířenějších je Letallis Fessus.

Jednou z nejobávanějších a nerozšířenějších je Letallis Fessus - mezi lidmi známá jako Letaf. Jde o postupné rozkládání imunitního systému a snížení mozkové činnosti. Nemocní trpí nejdříve hlavně únavou, postupně ztrácejí koordinaci, zhoršuje se soustředění. Někdy přichází i ztráta paměti. Bývají častěji podráždění a náchylní k silným výkyvům nálad. Jejich emocionální hladina se celkově změní.

Nemoc je neléčitelná. Ale její průběh se dá různými metodami zpomalovat.

Odborníci nepotvrdili, že by byl Letaf přenosný kapénkovou infekcí nebo dotykem. Nicméně není tomu tak dávno, co se stal tragický případ Kathryn Howardové. Kathryn, studentka školy Johna F. Kennedyho, onemocněla Letallis Fessus ve třinácti. Brzy na to vyšlo najevo, že Kathrynin učitel Thomas Neils má Letaf už několik měsíců. Rodiče tehdy chtěli, aby byl Neils zatčen a potrestán. Policie se odmítla případem zabývat. Rodiče proto vzali spravedlnost do svých rukou, a když Neils vyšel po vyučování ze školy, vrhli se na něj. Na místo přivolání policisté dorazili v podstatě pozdě. Dav sice učitele lynčováním nezabil - jeho stav byl ale příliš vážný a Thomas Neils po převozu do nemocnice zemřel na krvácení do mozku. Tento případ není svého druhu jediným.

Za posledních pět let zemřelo ročně na LF přes 21 000 lidí. Umírají lidé ve věku mezi dvaceti až čtyřiceti lety. Nejmladší obětí byla Audrey Hamiltonová - dcera popového zpěváka, která se nakazila ve dvanácti letech a podlehla nemoci po roce a půl. Nejstarší obětí byl pak jednapadesátiletý Frederick Huxley, známý historik - ten s Letallis Fessus bojoval celých sedm let. Tyto případy jsou ale výjimečné. Ačkoli existují i teorie, že věková hranice se posunuje - oběti jsou prý čím dál mladší.

Ohledně léčby a prevence se názory lékařů liší. George Bradley, uznávaný genetik, staví svůj názor na dědičnosti Letallis Fessus. Podle něj by se měly nechat vyšetřit všechny děti hned po narození, aby se zjistilo, jestli pro LF mají genetické dispozice. Děti, u kterých by byla latentní Letallis Fessus prokázána, by byly od té chvíle pod neustálým dohledem - většinu života by trávily na ozdravovacích pobytech. Tomuto postupu nejvíc stojí v cestě finanční náročnost testů a vyšetření. Vzhledem k tomu, že by se jednalo jen o zjištění předpokladu, museli by si pacienti (v tomto případě jejich rodiče) hradit náklady sami. Navíc jen u necelých 65% lidí z genetickým dispozicemi se Letallis Fessus skutečně projeví.

Patric Peterson - psychiatr - se domnívá, že nemoc má základ v psychice. On sám je pro léčení antidepresivy a prášky proti epilepsii.

Jsou ale i mnohem extrémnější názory. Zdravotnická organizace Právo na život je pro obnovení léčby elektrošoky. Jenom ty mohou, podle nich, průběh nemoci skutečně pozastavit.

Všichni se ale shodují, že průběh nemoci zpomaluje zdravý životní styl a absence stresu. Což je v dnešní době téměř nemožné.

Udává se, že prevencí proti Letallis Fessus je právě zdravý život.

Sociální rozvrstvení

Mezi běžným obyvatelstvem nejsou sociální rozdíly nijak velké. Stále ještě existují bezdomovci, ale počet opravdu chudých lidí v poslední době klesl. Bohužel hlavně proto, že nedokázali přežít krize a strasti, které nastaly po Katastrofě.

Na druhou stranu ti dříve nejbohatší - herci, burzovní makléři - utrpěli velké ztráty kvůli Katastrofě. Tehdy totiž došlo k naprostému zhroucení trhu a ani o filmy najednou nebyl takový zájem. Jen málo z takových lidí se znovu dokázalo probít na svá místa na výsluní. Když už je v současnosti někdo bohatý, bývá opravdu velice bohatý. Mezi takové patří nejčastěji politici, majitelé velkých firem, pomalu již také (se znovu se rozvíjejícím zájmem o kulturu) právě zpěváci a herci.

Teroristé

Před jedenácti lety se objevil první projev rebelie. Způsobil ho bývalý guvernér Charles Gray, který svými protistátními akcemi a projevy poškozoval celý národ. Naštěstí díky rychlému zákroku vlády byl Gray zatčen a odsouzen za vlastizradu. Ukázalo se však, že tento muž nebyl sám. Za krátkou dobu dokázal svými plamennými projevy zfanatizovat několik tisíc lidí. Zcela bez varování začaly sebevražedné atentáty a bombové útoky, k nimž se hrdě přihlásilo krvelačné hnutí Late Gray, které si bralo to nejhorší z Grayových návrhů jako vlastní cíle. Lidé nemohli jít na nákup,

aniž by cítili obavu z toho, že v následující chvíli zemřou kvůli výbuchu. Naštěstí vláda tvrdě postupovala proti této skupině a spoustu jich dopadla a spravedlivě potrestala. Dnes už se jít ulicí nikdo nebojí, všichni si zvykli na bezpečí. Ovšem i přes tvrdá bezpečnostní opatření občas Late Gray znovu zaútočí. Poslední velký skandál se stal před třemi týdny, kdy se prý vloupali do armádního skladu, díky včasnému zásahu však nic neodnesli. Snad jen jedna věc je na tom všem uklidňující a sice že to monstrum Gray, ta karikatura slušného člověka, hnije už spoustu let v vězení...

Vězení

Administrativní část - Zde se přijímají noví vězni a právě tudy se také po odsezení trestu odchází vstříc svobodě. Tato budova je jakousi vstupní branou do celého areálu.

Návštěvní místnost - Nejoblíbenější místnost všech uvězněných, nacházející se v administrativní části. Je rozdělena plexisklem na dvě části, aby nemohlo dojít k fyzickému kontaktu mezi vězněm a jeho návštěvou.

Dorozumívát se musejí telefony.

Zdravotní prohlídka - Každý vězeň musí pravidelně docházet na prohlídky. Při příchodu do vězení podstupuje vstupní kontrolu, při které mu mimo jiné jsou zabaveny osobní věci. Pokud je uvězněn někdo neočipovaný, je mu čip ihned při vstupní kontrole vsazen.

Prohlídky se provádějí též v části administrativní a samozřejmě se netýkají návštěv.

Věznice - Jedná se o dva komplexy. Jeden je určen pro ženy a druhý pro muže. Každý je ještě rozdělen do dvou částí - jedna pro politické vězně, druhá pro všechny ostatní. V jedné cele žijí normálně 2-4 lidé, výjimkou jsou samotky, na které bývají umisťováni pouze problémoví vězni.

V ženské části věznice jsou zaměstnány i ženy jako dozorkyně, ale je to výjimečné. Obvykle toto místo zastávají muži. V mužské části jsou pouze dozorcí - muži.

Bunkry - Na všech chodbách na viditelných místech visí upozornění, že po celém objektu jsou umístěny ochranné bunkry. Tyto jsou standardně vybaveny nejmodernějšími technologiemi, takže lidem uvnitř by se při jakémkoli hrozícím nebezpečí nemělo nic stát. Každý bunkr musí být dle zákona vybaven lékárníčkou, plynovými maskami, zásobou jídla a pitné vody.

O hře samotné

Po celou dobu hry bude k dispozici průvodce, na kterého se v případě potřeby budete moci obrátit s jakýmikoliv nejasnostmi či otázkami.